

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/38955 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 28 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 26 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 februari 2007, verzonden op 6 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

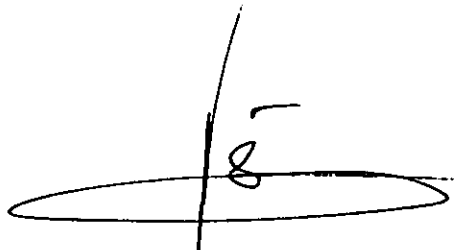
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

154-527.

Verzonden: **16 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/38955 BEPTDN S6

uitspraak: 28 februari 2007

inzake:

geboren
verblijvende te Aalden,
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 9910.20.2073,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. E.J.P. Cats, advocaat te Emmen,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A. Visser, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Op 8 juni 2005 heeft eiser een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Bij beschikking van 5 december 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Eiser heeft daartegen bij brief van 2 januari 2006 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 26 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepsschrift van 11 augustus 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en zijn in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 februari 2007. Eiser is daarbij verschenen bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

Gelet op het bepaalde in het Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Srt. 2006, 247) is de Minister van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode tot 14 december 2006 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, wiens handelingen en besluiten, voor zover deze tot stand zijn gekomen voor 14 december 2006, rechtens dienen te worden toegerekend aan de Minister van Justitie.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) houden de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen -onder meer- verband met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

In hoofdstuk C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) staan de vereisten opgenomen waaraan een vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken, moet voldoen om voor een verblijfsvergunning in aanmerking te komen. Indien de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning, wordt hij vrijgesteld van het vereiste in het bezit te zijn van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) zoals gesteld in artikel 16, eerste lid, onder a Vw 2000.

Uit de toelichting bij hoofdstuk C2/8 Vc 2000 dient het begrip "buiten schuld" te worden opgevat als een objectief criterium, hetgeen betekent dat de vreemdeling aan de hand van objectief toetsbare bescheiden moet aantonen dat de betrokken autoriteiten van het land van herkomst of van het land alwaar de persoon verblijf heeft (gehad), geen toestemming zullen verlenen aan zijn terugkeer. Veelal gaat het hierbij om het verkrijgen van vervangende reisdocumenten waarmee de vreemdeling naar het betreffende land kan reizen en op grond waarvan hij bovendien in beginsel toegang zal krijgen tot het betreffende land. Bij de pogingen om de vereiste medewerking van de betreffende autoriteiten te krijgen, alsmede om in het bezit te komen van de benodigde (vervangende reis-) documenten, heeft de vreemdeling een eigen verantwoordelijkheid. Van de vreemdeling wordt verwacht dat hij zich wendt tot de autoriteiten van het land van herkomst en dat hij ter vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit de juiste gegevens verstrekt.

De vreemdeling moet zelfstandig hebben geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij moet zich in dit kader hebben gewend tot de vertegenwoordiging van het land waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot een ander land waarvan op basis van het geheel van feiten en

omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend, tot het IOM en hij moet hebben verzocht om bemiddeling door de IND. Al met al dient er sprake te zijn van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser niet heeft aangetoond dat hij aan de voorwaarden voor verlening van gevraagde verblijfsvergunning voldoet en hem op grond daarvan niet vrijgesteld van het vereiste te beschikken over een geldige mvv. Verweerder verwijst daartoe naar de toezegging van de Armeense diplomatieke vertegenwoordiging d.d. 2 november 2005 dat aan eiser een laissez passer (lp) zal worden afgegeven.

Door eiser wordt het standpunt van verweerder bestreden. Eiser heeft daartoe in beroep -kort weergegeven en voor zover hier relevant- aangevoerd dat de stelling van de Minister dat een lp zal worden verstrekt niet wordt onderbouwd. Voorts stelt eiser dat het, gelet op de omstandigheid dat hij niet over de benodigde documenten beschikt, zeer onwaarschijnlijk is dat hij een lp zal krijgen om naar Armenië te reizen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening voor de verblijfsvergunning zoals hiervoor weergegeven.

De rechtbank overweegt hiertoe dat niet is gebleken dat eiser zelfstandig heeft getracht zijn vertrek te realiseren. Evenmin is gebleken dat hij zich tot het IOM heeft gewend. Voorts is gebleken dat eiser in het kader van de onderhavige aanvraag op 2 november 2005 is gepresenteerd bij de consul van Armenië, hetgeen tot resultaat heeft gehad dat door de consul een lp toezegging is gedaan. Eiser heeft naar het oordeel van de rechtbank niet met objectief toetsbare bescheiden aangetoond dat hij in weerwil van voornoemde lp-toezegging van de Armeense diplomatieke vertegenwoordiging buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Eisers enkele stelling dat hij ten eerste betwijfelt dat de consul van Armenië hem een lp wil verstrekken leidt niet tot een ander oordeel nu eiser deze stelling op geen enkele wijze nader heeft onderbouwd. De door eiser in beroep overgelegde stukken, waaronder een verslag van een gesprek van mr. Blijdorp met de Armeense autoriteiten, een brief van de IND van 10 juli 2003 en een verklaring van de Armeense ambassade, leiden evenmin tot een ander oordeel nu deze stukken allen dateren van (ruim) vóór eisers presentatie in persoon bij de Armeense ambassade op 2 november 2005.

Nu overigens niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken, heeft verweerder de gevraagde vergunning op goede gronden geweigerd.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor vergoeding van het betaalde griffierecht of veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

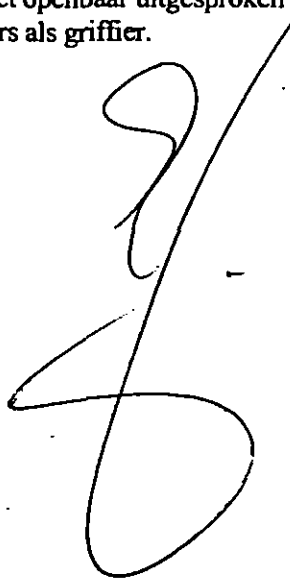
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Läkamp en in het openbaar uitgesproken op 28 februari 2007 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden: - 6 MRT 2007

Mr. E.J.P. Cats
Mw. Mr. I.M. Hidding
Mw. Mr. A. Mulder

Nassaulaan 28
7811 GK Emmen

T 0591 65 81 44
F 0591 61 33 88

www.hondsrug-advocaten.nl
E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Hondsrug

Advocaten

Datum

2 april 2007
Inzake

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE
tevens per fax: 070-3651380

IND-nummer: 9910.20.2073
hoger beroep

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1928-C	2 APR 2007
ZAACNR.	2318
AAN:	VJ /
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

_____ van Azerbajdzjaanse nationaliteit, geboren op _____
aan de _____ te dezer zake woonplaats kiezende te Emmen aan de Nassaulaan 28 ten kantore
van de advocaat en procureur mr. E.J.P. Cats, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift
bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen d.d. 28 februari 2007, AWB 06/38955, aan appellants gemachtigde verzonden op 6 maart 2007, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder d.d. 26 juli 2006 ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de volgende grieven.

GRIEVEN

Grief 1

Appellant is van mening dat de Rechtbank in voormelde uitspraak geheel ten onrechte ondermeer – zakelijk weergegeven – heeft overwogen, dat is gebleken dat appellant zelfstandig heeft getracht zijn vertrek te realiseren dan wel zich terzake tot het IOM heeft gewend, en dat de consul van Armenië een LP-toezegging heeft gedaan en appellant niet heeft aangegeven dat hij ondanks deze LP-toezegging buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten.

Ter toelichting:

inderdaad wordt door verweerder in zijn beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken als voorwaarde gesteld, dat de vreemdeling zelfstandig moet hebben geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij moet zich in dit kader hebben gewend tot de vertegenwoordiging van het land waarvan hij de nationaliteit heeft dan wel tot een ander land waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend, tot het IOM en hij moet hebben verzocht om bemiddeling door de IND. Appellant heeft wel degelijk zelfstandig geprobeerd om zijn

Hondsrug Advocaten

-2-

vertrek te realiseren. Zo heeft hij zich tot de ambassade van de republiek Armenië gewend met het verzoek om hem in het bezit te stellen van een reisdocument, dit is hem echter geweigerd, hetgeen ook moge blijken uit de verklaring van de ambassade van de republiek Armenië van 3 maart 2005, welke verklaring in beroep (in kopie) is overgelegd. Ook geeft appellant aan, dat hij wel degelijk het IOM heeft benaderd om hem te helpen de benodigde reispapieren voor zijn terugkeer te bemachtigen, doch ook het IOM heeft hem niet kunnen helpen. Vervolgens heeft appellant bij de IND terzake om bemiddeling verzocht. Dit heeft geresulteerd in de presentatie van appellant bij de Armeense ambassade op 2 november 2005.

Hoewel naar aanleiding van deze presentatie de Armeense consul heeft toegezegd ten behoeve van appellant een laissez-passer af te zullen geven, is dit tot op heden niet gebeurd. Alleen al het feit, dat sedert de presentatie bij de Armeense ambassade inmiddels lange tijd is verstreken zonder dat de Armeense consul de LP-toezegging gestand heeft gedaan, duidt erop, dat de Armeense ambassade kennelijk toch niet bereid is ten behoeve van appellant een reisdocument ten behoeve van zijn terugkeer af te geven. Gezien het in beroep in kopie overgelegde verslag van een gesprek van mr. Blijdorp met de Armeense autoriteiten, alsmede de in kopie overgelegde brief van de IND van 10 juli 2003, komt deze weigerachtige houding van de Armeense autoriteiten niet bevreemdend voor en is het rooduit annemelijk, dat de Armeense autoriteiten in het geheel niet bereid zijn om ten behoeve van appellant reispapieren af te geven. Hiermee is dan ook, zo meent appellant, wel degelijk aangetoond dat hij inderdaad buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten, zodat hij wel degelijk in aanmerking had moeten worden gebracht voor een verblijfsvergunning met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken".

Redenen, waarom appellant zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

- gemachtigde -